

2025/11/02 – Ε Λουκά

«ότι οδυνώμαι»

Επιλογές. Ιδού το μεγάλο κεφάλαιο των εξετάσεων μας.

Ουσιαστικές και περισπούδαστες αναλύσεις. Κείμενα πρωτότυπα. Απόψεις προσγειωμένες ίσως.

Σ αυτή την περιδίνηση κυκλοφορεί σήμερα ο άνθρωπος. Και αναζητεί. Και περιμένει. Σε κάθε βήμα προκύπτει θέμα επιλογής. Ότι σε πολλές περιπτώσεις διαπιστώνουμε χρεοκοπία των λόγων, είναι ολοφάνερο. Αναζητείται μια πρακτική. Μια στροφή ενσωμάτωσης των λόγων. Μετατροπής τους σε έργα.

Το όραμα μας; Συνεχώς ξεφτίζει. Αλλοιώνεται. Αποχρωματίζεται. Αδυνατισμένο, δεν ανταποκρίνεται πλέον στις ανάγκες του σήμερα.

Ο καινούργιος κόσμος; Αυτός που είχαμε ονειρευτεί από τα χρόνια μας τα παιδικά;

Οι προσδοκίες στοιχίζουν όλο και περισσότερο σε χρήμα και χρόνο. Όλο και αυξάνεται η δική μας συμβολή. Σε ιδρώτα και αίμα.

Οι επιλογές μας όμως;

Και η απειλή που διαρκώς διεκτραγωδείται; Λένε πως θα έρθει ο εχθρός. Ο πόλεμος βρίσκεται μπροστά στην πόρτα μας.

Εφοδιαζόμαστε; Κάθε άλλο.

Αναβάλλουμε. Ή, το ακόμη χειρότερο. Ναι! Επιλέγουμε. Ποια όμως θέματα; Τι είναι πρώτο; Τι δεύτερο;

Έτσι όμως η διαχωριστική γραμμή μεταξύ αιώνιου και άφθартου όλο και αμβλύνεται. Η γραμμή τούτη τελικά έχει γίνει τεθλασμένη.

Έχει επέλθει μια διασπάθιση. Μια εγκληματική διαστρέβλωση.

Τι είναι απόλυτο τώρα; Και τι σχετικό; Διερωτάται ο κάθε άνθρωπος.

Έτσι ο άνθρωπος μένει εγκλωβισμένος στην καθημερινή διαδικασία της φθοράς και του θανάτου.

Και η αγωνία διευρύνεται. Διαφοροποιημένη ίσως. Νέες ηλεκτρονικές συσκευές. Νέοι τρόποι πολέμου. Διαιώνιση διαφορών.

Ζητούνται σωτήρες.

Τι να προτείνεις στον κόσμο ως λύση, όταν η δική σου πίστη έπαψε να είναι ένα γεγονός συναρπαστικό; Κάτι που θα σου γεμίσει την καθημερινότητα. Που θα μεταβάλει την κάθε νέα μέρα σε νέα πρόκληση.

Η εκρηκτική δύναμη του Σταυρού ήταν περίσσειμα καρδιάς, πλημμυρισμένης από τη χαρά της Αναστάσεως.

Μετά από όλα αυτά εξακολουθούμε να διερωτόμαστε;

Λογικά σκεπτόμενοι εμείς. Υπάρχει άλλη λύση;

Τι θα επιλέξουμε λοιπόν;

+ ο π. Γ.